

[Køpke Christensen]

opfattelse ville have været et skridt i den helt rigtige retning, hvis privatsygehuse osv. også havde været med i denne sammenhæng.

Alt i alt må jeg dog sige, at lovforslaget efter vor opfattelse er et skridt i den rigtige retning, specielt hvis det sammenlignes med de tidligere forslag til en sundhedslov. Alligevel er der altså nogle grimme tidsler, som det er vigtigt for Fremskridtspartiet at få taget ud af forslaget, men vi vil i hvert fald gå positivt ind i udvalgsarbejdet med den intention at få det gennemført på den bedst mulige måde, også med hensyn til det frie sygehusvalg, men hvis vi ikke får nogle af de uhyggelige tidsler taget ud, må vi forbeholde os ret til ikke at være med til at vedtage lovforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget positivt over for lovforslaget, og vi håber også, at vi får en god udvalgsbehandling med lejlighed til at drøfte de forskellige ting.

Jeg vil godt sige en lille smule om forslaget. Det, jeg synes er meget væsentligt, er, at tendensen til, at mennesket kommer stadig mere i centrum, er kommet frem i dette lovforslag. Før kunne man have en fornemmelse af, at patienterne var til for sygehusvæsenets skyld, i dag er det, ligesom man trækker patienterne frem og prøver at se på, hvordan vi kan få sikret dem på bedste måde. Her tænker jeg ikke mindst på det frie sygehusvalg, således at man undgår den situation, at man ikke kan blive behandlet på et nærliggende sygehus, fordi det ligger i et andet amt. Der var nogle amter, der havde taget fat på det og havde forsøgt at løse problemerne, og jeg tror, det er meget væsentligt, at man som borger føler, at man kan blive behandlet på det sygehus, der er nærmest dér, hvor ens pårørende er. I langt de fleste tilfælde tror jeg at man nok vil søge til det nærmeste sygehus, for i nærheden af det har man som regel de fleste af sine pårørende. Men hvis et sygehus er kommet i miskredit, og det kan være på forskellige områder, er det også vigtigt, at man som borger ikke er tvunget til at lade sig operere dér, så jeg er glad for, at vi har fået specialhospitalerne med.

Det har også været et krav fra Kristeligt Folkepartis side, at det skulle sikres, at den enkelte borger kunne få en optimal behandling, f.eks. at et epilepsiramt barn kan blive behand-

let på Filadelfia og ikke som før er prisgivet, hvis en kommune ikke vil betale for det; det ser vi med meget stor tilfredshed på.

Redegørelsen om ambulancetjenesten har jeg desværre ikke set, men den ligger nok et sted i huset; jeg glæder mig til at se den, og så må vi have en drøftelse af den i udvalget. Vi stod bag kravet om at få en ny ambulancelov, så vi håber, at det, der ligger, er tilfredsstillende.

Men der er noget andet, som jeg synes er meget væsentligt i loven, og det er samarbejdet, for uden et virkelig godt samarbejde de forskellige instanser imellem tror jeg ikke, at det lykkes at udnytte de ressourcer, vi har. At man i amtet og kommunen skal have en sundhedsplan lægger ligesom op til, at man altså nu skal se at få noget gjort ved det. Jeg tror, at det er vigtigt, at man her ligesom i den oprindelige sundhedslov får det forebyggende ind som noget meget væsentligt.

Jeg vil gerne understrege det, som står i lovforslaget, at embedslægerne funktion også har sin betydning, og jeg vil også gerne understrege, at det også er meget vigtigt, at man bevarer embedslægerne dér, hvor de er i dag, og at amterne giver dem nogle opgaver, sådan at vi er med til at fremme det sundhedsmæssige. Det er nu engang sådan, at vi bedst kan spare ved at forebygge. Det er langt dyrere, når skaden først er sket, og derfor vil det være meget væsentligt, hvis alle instanser står sammen om, at forebyggelse er et nøgleord, og at man både i amter og kommuner vil gøre sit til, at det lykkes.

Jeg havde før en bemærkning om Rigshospitalet, som jeg gerne vil gentage. Det er min opfattelse, at det er forældet at mene, at Rigshospitalet alene skal være førende. Det kan godt være, at der skal gå et par år eller tre, men så må man se i øjnene, at udviklingen kan blive sådan, at man lige så vel i Århus kan have mange områder, som man er førende på, eller at Østdanmark og Vestdanmark faktisk kommer til at stå lige. Rigshospitalets fremtid, hvorvidt det burde komme ind under Københavns Amt eller have en anden status, hænger ligesom lidt for sig selv, men alt det er noget, man skal drøfte på længere sigt. Jeg synes bare, det er væsentligt nu at sige, at situationen ændrer sig, og at vi altså ikke må gro fast i det, som tidligere har været.